

I. AZ ÖTLET:

A vak asszony visszanéz ötlete előző szemeszterben fogalmazódott meg, egy baráti beszélgetés nyomán. A beszélgetés témája az volt, ki hányadszor lehet a földön. Egyik résztvevő hangoztatta, hogy ő egy erre szakosodott ember segítségével utána ment saját előző életeinek, és bizonygatta, meg lehet mondani, személyiségünkben fakadóan, hogy gyermetegebb a lelkünk, vagy épp az öregebb, bölcses táborát erősítjük-e. Állítása szerint, én egy öregebb lélek vagyok. Negatív vagy pozitív előjelet nem tartalmazott az állítása, és a későbbiekben sem tett elé semmilyen előjelet. Amolyan ténymegállapításként közölte velem. Ez a gondolat, hogy szerinte öregebb a lelkem, indította el azt a folyamatot, hogy nekem mit kell ezzel a kapott információval kezdenem. Számít-e, hogy öregebb a lelkem? Mit jelent egyáltalán? Hátráltat-e valahol? Ha igaz, és tegyük fel igaz, akkor az, mit jelent? Többször születtem már meg, és éltem emberként a történelem folyamán? Ezek a gondolatok fogalmazódtak meg bennem, mikor neki álltam a Vak asszony visszanéz című rövidfilm forgatókönyvének. Egy az élete elején járó, fiatal egyetemista, aki keresi önmagát, és helyét a világban szembesül azzal, őt lelkileg öregnek látja, nem csak a szűk baráti köre, de a külvilág is. Ez indítja el abban, hogy utána menjen, mit jelent ez, gátolja-e valamiben, illetve, hogyan tudja bebizonyítani fiatal. Nem csak testileg, hanem lelkileg is.

II. FORGATÓKÖNYV:

A forgatókönyv alapvetően humoros módon veti fel a fentebb taglalt kérdéseket. Az már az elején világos volt, hogy a téma abszurditása elbírja a könnyedebb hangvételt. A jelenetek megalkotásánál is törekedtünk arra, hogy a konfliktust nem elbagatellizálva, egy könnyedebb síkra tereljük az egész nyelvezetet.

Az első jelentben igyekeztünk nonverbális mód jelezni, Olivér, a főszereplőnk, nem találja a helyét. Ennek egy egyszerű megoldását választottuk. Nem tudja, egy üres asztal mellett, hova üljön. Variálja, cserélgeti a székeket, majd végül megtelepszik egyen. Ekkor következik az inciting incident. Barátnője szakít vele. Okként azt jelöli meg, hogy öregebb a fiú lelke mint a lányé, és ez összeegyeztethetetlen. Itt igyekeztünk a két karakter világlátására helyezni a hangsúlyt. Míg Lili, a barátnő, spirituálisabb, szakrálisabb, és ezen meggyőződéséből beszél, addig Olivér realisabb, racionálisabb beállítottságú.

Ezt a konfliktust folytatjuk, és tetőzzük azzal, hogy Olivért elbocsájtják munkájából. Okként azt jelölik meg, hogy öregesek a szövegei.

Olivér ezt követően végigjár egyfajta nyomozást, mit is jelent, hogy lelkileg öreg. Lili azon ajánlatát, hogy ha meg akarja ezt érteni, keressen fel egy sámánt, elutasítja. Helyette pszichológushoz megy, illetve orvost látogat. Egyik helyen, az öregség elvi kérdésével foglalkoznak, másikon pedig fizikai tüneteket keresnek. Mind két megközelítés eredménytelen Olivér számára.

Igyekszik megtalálni a kapcsolatot a korosztályával. Sikertelenül. Ellenben sikeresen szótért az idősök otthona kézműves csapatával. Ekkor, mikor minden nyom elakad, és végső elkeseredésében nem tud kihez fordulni, kifakad barátjának. Tőle érkezik az ötlet, amelyet a könyv alatt többször elejtettünk, ám Olivér, realisabb világlátása miatt eddig nem kezelt valódi lehetőségként. Egy sámánt.

Egy spirituális szereplő. A sámántól tudja meg Olivér, és a néző is, egyszerre, hogy mit is jelent a lélek életkora. Egyfajta reinkarnációt. Egy meditáció segítségével bepillantást nyerhetünk abba, kiként, miként élt már Olivér előzőleg. Ez a tapasztalás indítja el végül új utakon.

Alapvetően nem célunk senkinek a világlátását kiparodizálni, vagy elbagatellizálni. Mi egy útját kereső fiatal barangolását igyekszünk bemutatni.

A fentiekből is jól látszik, illetve az egész ötlet megszületésből, hogy a történetnek van egy személyes vonulata. Konklúzióként nem állítom, hogy én is voltam születésem előtt római centurió, szervezes, lovag, vagy más korszak képviselője. Azonban szórakoztató volt belegondolni, és eljátszani a gondolattal, mi lenne ha.

Amennyiben a forgatókönyv egyszer leforgatásra, a film pedig a közönség előtt bemutatásra kerül, merem remélni, hogy ez a nem mindennapi útkeresés elnyeri majd a hasonló életkorúak tetszését. A korosztályban felettünk lévőknek pedig szórakoztatást ad az alapján, milyen sok bolondságot tesz meg az ember, mire megtalálja önmagát. Nem titkolt célunk ezt a szöveget egy nap gyártás alá venni.

A szöveg megalkotása alatt ez is szempont volt már, hogy potenciálisan mire lesz lehetőségünk. Kezdetiben, az a jelent, mikor a meditáció alatt előkerülnek, és megelevenednek a már leélt életek, egy mozgólépcsőn történt volna. Egy metró lejárathoz lett elképzelve. Nem látjuk a földfelszínt, mialatt a főhős lefelé megy a mozgólépcsőn. Ez igyekezett szimbolizálni azt, hogy alászállunk a tudatalattijába. Szembe, a felfelé mozgó lépcsőn pedig önmaga érkezik, különféle

korok, jól beazonosítható ruháiban, úgymint páncél, tóga, szerzetesi csuha. Sajnos hamar be kellett látnunk, ennek a megvalósíthatósága minimum aggályos. Ekkor jött ötletnek a kalap, mint téma.

Utólag ez egy jó üzletnek tűnik, mert így esélyünk nyílt kisebb, ám hasonló mód szemléletes ódon bemutatni a különböző karaktereket. Illetve, a különféle kalapok, sapkák, sisakok előtt nem is gondolkodtunk abba, hogy esetleg több szereplő előző életét is be lehetne mutatni.

III. ÖSSZEGZÉS

Alapvetően élmény volt írni a forgatókönyvet. Merem állítani, hogy mind az ötletelés, mind az írás kisé közelebb vitt engem ahhoz, megértsem, milyen elemek tesznek élővé egy karaktert. Remélem ennek a megszerzett tudásnak látszik az eredménye. Szerény véleményem szerint szerethető történet született, minden javításra váró része ellenére is.

Továbbá fontos kiemelni, hogy abban segített hatalmasat, hogy egy elképzelést, hogyan lehet érthetően megfogalmazni. Mik azok a dolgok, amik az értelmezéshez kellenek, és mik azok, amik elhagyhatók. Többek között ezért sem adunk választ arra, végeredményben valóban ez e a lelki öregség. Egy értelmezést adunk, egy alapvetően furcsa felvetésre. Tesszük ezt olyan szórakoztató módon, ahogyan tudjuk, olyan eszközökkel, amiket ismerünk, olyan környezetben, ami elérhető számunkra. Értelemmel rendelkező, és szórakoztató szöveg alkotása volt a cél. Úgy gondolom ez sikerült, és ha minden rendben zajlik, a Vak asszony visszanéz egy nap, megszólíthatja azt a közönséget, olyan formában, akiknek születésekor szánva lett.